

VECKOBLADET

Fredag 15 september

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

26

Ulf Nymark, varför reser du till Frankrike?

– Därför att jag sitter som v-representant i styrelsen för Lunds kommunala bostadsbolag och vi ska tillsammans med skånska kolleger studera bostadsområden och annat därnere.

– *Du bojkottar alltså inte Frankrike trots kärnvapenproven?*

– Det pågår ingen reguljär bojkott mot Frankrike. Folk köper franska bilar, krogarna serverar franska viner. Resmålet bestämdes tidigt i våras innan proven var beslutade och resan är betald.

– *Men den betalades väl först sedan beslutet var fattat? Den hade väl kunnat avbrytas?*

– Antagligen men det vet jag inget närmare om. Det där sköter tjänstemännen. Men det är klart, jag är upprörd över att fransmännen spränger och beklagar djupt att resan blir av nu.

– *När tydligen många som reser? Är det befogat?*

– Ja, från Lund är det hela styrelsen med ersättare, och det tycker jag är en demokratisk poäng. Jag tror på värdet av att politiker och andra beslutsfattare reser och skaffar sej vidare vyer. Vi ska bl.a. se på franska motsvarigheter till de svenskamiljonprogramsområdena och studera tunneln under Engelska kanalen inklusive de effekter som det har på planeringen, allsammans relevanta här i Skåne nu när den fasta Öresundsbebyggelsen ska byggas. Dessutom blir det tillfälle till informella samtal och det är också nyttigt. Jag tänker skriva i VB och rapportera från resan.

– *Resan går med flyg. Du har inte valt ett miljövänligare alternativ för egen del?*

– Det hade tyvärr inte gått av hänsyn till mitt jobb. Jag måste resa snabbt.

Gr

Valdagen

Det har inte varit så lätt att mobilisera de traditionella valsedelsutdelarna till EU-vallet, rapporterar vänsterpartiet i Lund. Valsedlar kommer dock att läggas ut i röstlokaler. Skulle de saknas någonstans bör man slå larm till vänsterpartiets expedition, tel. 13 82 13, som kommer att vara bemannad.

En stillsam valvaka med början kl. 20 planeras på restaurang Cyrus, Allhelgona kyrkogata.

Inte raka spåret

För ett par veckor sedan inbjöd VB till ett möte i Malmö om de olika järnvägsutbyggnader som är på gång i Skåne. Det kom inte så många, bara tre av dem som träffats tidigare. Det kanske visar att järnvägsfrågor är okontroversiella, åtminstone inom vänstern, eftersom järnvägen är ett miljövänligt, energisnålt och snabbt kollektivtrafikmedel som alla vill satsa på.

Fast det visade sig att inställningen till lokala utbyggnadsprojekt är lite olika på olika håll. När det gäller Väst kustbanan, så stöder ju vänsterpartiet i Lund dubbelspårsutbyggnaden här i befintligt läge, även om det också finns kritiker. I Kävlinge är partiet mer kritiskt till de uträtningar och breddningar som nu pågår inne i samhället, men tvingas acceptera det som sker. I Landskrona är man nöjd över den nyss beslutade nya

Väst kustbanans sträckning, trots att den inte når stadens centrum.

I Malmö är det främst anslutningarna till den förkättrade Öresundsbron, som ingen idag torde kunna stoppa, som vållar bekymmer. Citytunneln är malmövänstern inte intresserad av – man vill hellre satsa på en snabbspårväg i ytläge genom Malmö centrala delar med anslutning norrut från Lund och Dalby via Staffanstorp och söderut till Näset. Tillgängligheten till resmål i Malmö blir betydligt bättre med detta projekt. Spårväg 2000 än vad bara två stationer i Citytunneln – Stads-teatern och Stadion – skulle ge.

Kontinentalbanan

Svedabs huvudalternativ som man anser måste byggas ut först, är Kontinentalbanan, som går rakt söderut genom Malmö mycket

nära och exponerat för flera stora bostadsområden. Här kan trafiken komma att fyrdubblas, innan Citytunneln ev. blir byggd.

Den behöver förses med dubbel-spår på en liten bit som fattas, och Malmö stad kräver omfattande bullerskydd på 7,5 km utefter banan. Malmövänstern oroas med rätta av att en breddning vid Lunda-vägen kan komma alltför nära Kirsebergs bostadshus.

Instället för Citytunneln och en utbyggd Kontinentalbana vill Malmövänstern satsa på ett nytt yttre godstågsspår i Yttre Ringvägens sträckning. En sådan vill många ha, men risken är att den ligger mycket långt fram i tiden – om den någonsin blir byggd.

Malmö förbi?

Som lundabor är vi krasst nog mer intresserade än malmöborna av att snabbt komma igenom Malmö med målet Köpenhamn. Därför har många av oss sett Citytunneln som

forts. på sid. 2.

L Fiskaregatan: Glöm inte cyklarna!

Att blanda fotgängare och cyklister på Lilla Fiskaregatan medför som bekant vissa problem med framkomligheten. I sommar verkar det som man givit upp cykeltrafiken. Har gatan nu blivit bara gågata?

På initiativ av två banker som har kontor i gatan har banderoller satts upp över vardera änden av gatan, som kan få en att tro att gatu- och trafiknämnden upphävt beslutet om gå- och cykelgata.

– Men så är det inte, förklarar Gert Faxler på gatukontoret. – Vi försöker få köpmännen att inte ställa ut en massa skyltar och varor som hindrar fotgängarna. På ett möte som vi haft med gatuföreningen har de lovat att skärpa sig.

Lunds Fot- och Cykelfolk har vid sitt senaste styrelsemöte skarpt fördömt banderollen, eftersom den kan skapa förvirring mellan gående och cyklister om vad som gäller. Så kan det gå när marknadskrafterna får härja fritt, anser Göte Bergström som gjort teckningen.

Det händer en hel del på pressfronten just nu. Det mest spektakulära sker förstås i Stockholm. Man förstår nervositeten i tidningshusen där, när man sett folk sitta på i tunnelbanan och läsa den gratispridda femdagars-tidningen *metro*. Den består av annonser förstås, det är det som betalar sig, prenumrationsavgifterna på dagstidningar räcker egentligen bara till utdelningskostnaderna. Men där finns också TT-materialet och lite kolumnister. För en yngre generation utan fasta tidningsvanor räcker helt enkelt *metro*, och det är livsfarligt för de gamla drakarna.

Till detta kommer det allmänt ökade mediautbudet. Tiden räcker bara inte till för alla TV-och radio-kanaler, videon och Internet och då köper man lite färre kvällstidningar. Expressen som är störst i Stockholm har nog sett sina bästa dagar och då hjälper det inte med Christina Jutterström. Aftonbladet går det bättre för men det skulle förvåna om den inte också snart planar ut.

Malmödrakarna

Det mest dramatiska i de senaste siffrorna var Sydsvenskans +5000 i upplaga. Men man är inte förvånad. Med Jan Wifstrand har man en tidningsmakare av Guds nåde, tidningen sköts helt enkelt så elegant och med sådan fingertoppskänsla att det måste vara ett helvete att konkurrera. Ungdomsavdelningen Postis är genial och starkt upplagefrämjande, medan t.ex. DN:s försök i samma genre har missat hela poängen. Men också det allmänt lätta handlaget på featuresidorna är vinnande, som t.ex. sommarserien av reportage.

Arbetet har det då i stället inte gått så bra för och bl.a. det bör vara bakgrunden till det nya koncept man startade med i tisdags. Nu ska tidningen heta Arbetet Nyheterna

Pressextra

(det sistnämnda efter den gamla stidningen i Helsingborg, ex Skånska Socialdemokraten). För all del: bytet av rubrikstil m.m. är ganska lyckat, även om den nya vinjetten är lite för tunn och slankig. Vi får se hur det går med innehållet. Bytet lanserades vid en stor gala på Kulturbolaget i måndags, men där var vi inte bjudna, trots att vi ju numera tillsammans med Cavalli-Björkman m.fl. är aktieägare. Men det är innehållet som avgör och där utlovas nu "en fri och obunden nyhetsjournalistik samtidigt med en grundmurad och tydlig åsiktsjournalistik".

Jo, det är väl där knuten sitter och det gäller både Sydsvenskan och Arbetet som båda har långa historier bakom sig av en journalistik som låtsas vara objektiv, men som i högsta grad har varit ideologiskt färgad. Inte minst vänstern i Lund har trista erfarenheter av detta. Men visst det har blivit bättre på båda kanter. Men var det en tillfällighet att vare sig Sydsvenskan eller Arbetet hade ett ord att berätta om Gudrun Schymans Malmöframträdande i förra veckan eller att Sydsvenskan inte hade ett ord om lördagens vänsterpartisinspirerade demonstration mot den franska kärnvapenpolitiken? Jämför också med Grr:s berättelse i detta VB.

Lund

Lund fortsätter att vara landets största tidningslösa stad. Från Malmötidningarna har man alltid hävdatt att tidningarnas lundasideor kompenserar detta, men så är det ju inte. Sydsvenskan dominerar totalt, men var finns de insiktsfulla ledarsticken om kommunalpolitiken i

Lund? Ingenstans; på ledarsidan hörs bara Per T.s eviga målbrottsröst. Och har inte lundasideorna blivit lite mesigare och mera profilförlösa efter Jan Mårtenssons avfärd?

Nej, i Lund får vi hålla till godo med annonstidningar. *Lundaliv*, som jag spådde en snabb död för några år sen är påtagligt fet och välmående och precis lika ointressant som vanligt. Det typiska inslaget där är att det har varit återinvigning av någon krog i Lund varpå man får se de lätt spritglansiga ansiktena av några dekorativa halvfiguurer. Om det är avsett att vara textreklam fungerar det – efter 20 reportage om Sodom vill jag bara bli hemma. Då och då skriver utgivaren ledare om tidningens utomordentliga mod och integritet och för att demonstrera detta går han så till ett djävlt angrepp på, låt oss säga barnpornografi. I senaste numret har han fått körn på att gamarna börjar samla sig kring hans guldkalv och går till preventivt angrepp mot konkurrenterna genom att prisad en egna tidningens trovärdighet och professionalism. Jo, annonssäljarna verkar duktiga.

Mejeriets tidning

Monitor är Mejeriets tidning och kör i Nöjesguidens slitna spår. Nej, förresten, inte riktigt. Här finns faktiskt udda skribenter med egna tonfall. Det är nog mest layouten som är stereotyp. Hur som helst, *Monitor* har inte så stor upplaga och tycks bara vända sig till en ungdomspublic. Varför inte satsa på text? Det gjorde Strindberg och Hemingway.

Nej det *Lundaliv* fruktar är Tidningen *Lund*, med underrubriken "för, om och med Lundabor" som

föreligger med sitt första nummer. Det är den som *Lundaliv* särskilt varnat för och som yttersta argument framfört att ägaren till utgivningsbeviset bori i Stockholm. Första numret är inte helt dåligt, tycker jag: en artikel med tydliga kommentarer och ställningstaganden kring aktuella stadsbyggnadsfrågor och en annan om miljöpolitik. Här har stadens polismästare en egen spalt, och här saknas inte ens en konstkrönika. Jovisst, allt är lite skakigt och amatöristiskt, men i varje fall inte på den rutinsbrant där *Lundaliv* balanserar. Men det finns naturligtvis ingen anledning till optimism på sikt: med annonserna och tidningsekonomins lagar har vi snart invigningsreportagen från Sodom här också.

Blir det nu en envig mellan *Lundaliv* och Tidningen Lund. Vems är pengarna förresten och var finns allianserna? Den förra trycks på Arbetets tryckeri och den senare på Ystads Allehandas dvs. ytterst Sydsvenskan/Marieberg. Är det ett krig mellan ombud?

Veckobladet

Slutligen då denna blaska, *Lunda-*pressens äldsta, inne på sin 21:a årgång. Visst är VB värd en kritisk granskning. Bättre förr är det vanliga omdömet, men så har det alltid sagts, ända sedan de första gråstencilerna. I behov av typografisk upprykning, absolut! Fler och fräschare skribenter, ja verkligen, det skulle behövas. Förnyelse av stoffet, jodå. Några invigningsreportage från Sodom har vi inte, men visst har man sett ett och annat kåseriuppslag för ofta. Vi får försöka bättra oss.

Lucifer

Inte raka spåret

(Forts fr. sid.1)

ett fascinerande och angeläget projekt, trots kostnaderna och de miljöstörningar som den först såg ut att vålla. Kostnaderna är ingalunda finansierade, men i en borrad variant skulle åtminstone Malmö fina parker skonas.

Regiontågen hotade

I veckan har Gunnar Hermansson vid Länstrafiken Malmöhus gått ut och varnat för att en utebliven Citytunnel i Malmö kan äventyra satsningen på de s k regiontågen, som skulle förbinda Västskåne med Själland. Det finns många tekniska problem med en ny tågtyp, och de skulle i och för sig också utgöra en konkurrent till Pågatågen, men som kunde ge direkta tåg exempelvis Lund-Roskilde. Härligt för pendlande akademiker!

Svårt val

Det är mycket som hotar Öresunds-förbindelsen järnvägsprofil. Biltra-

fiken och särskilt långtradaråkarna har starka påtryckningsgrupper som alltid vinner över järnvägen på dess bekostnad. Av järnvägs-satsningen kan det i värsta fall bli en tumme, medan bilismen som vanligt snor åt sig allt. Därför måste vi som tror på tåget vara beredda att acceptera järnvägens eventuella olägenheter, såsom visst mått av buller och andra ingrepp i bebyggelsen. Det är ju trots allt järnvägens främsta konkurrensfördel att den når mitt in i våra städer.

Malmövänsterns snabbspår-vägsidé *Spårväg 2000* är bra, därför att det knyter samman orter med målpunkter i Malmö innerstad. Men det är samtidigt ett alternativ till Citytunneln som försenar region- och fjärrtågen över Sundet och försvagar deras konkurrensfördelar.

Fyra miljarder skulle Citytunneln kosta, och blir kanske den finansieringen som blir avgörande till sist.

Thomas Schlyter

Min röst på en konstruktiv vänster!

Det är ganska många som har frågat mig om jag också skall rösta på Sarajevo-listan. Svaret är nej! Jag sympatiserar med deras inställning till Bosnienkonflikten. Jag tycker att den är principiellt riktig men ändå tillräckligt nyanserad och jag är lika missnöjd, som Gunnar Stensson m fl med Vänsterpartiets sätt att hantera frågan. Lika glad över Ung Vänsters klarsyn också för den delen. Jag förstår och respekterar dem, som lägger sin röst på Sarajevo-listan. Men det räcker inte för mig att man har rätt i en viktig fråga om man inte kan eller vill göra något vettigt på andra områden.

Jag kommer att lägga min röst på vänsterpolitiker, som tänker arbeta konstruktivt för att tillvarata och utveckla EU:s möjligheter som ett socialt projekt. Som ett projekt för fred och demokrati och för bättre miljö. Alltså för politiker, som arbetar enligt sammariktlinjer, som 99% av den europeiska vänstern! Jag tror faktiskt också att de kan

göra mer för Bosnien och folkkräkten än ett välmående enfrågeparti.

Det uteluter Jörn Svensson, som har gett taggtråden på Vänsterpartiets valaffich ett ansikte genom att säga att han vill utestänga de länder i öst och syd, som vill bli medlemmar i EU. Han vill tydligt ha EU som en rikemanskubb tvärt emot Vänsterpartiets uppfattning.

Det är för övrigt pinsamt att se och höra denne gengångare så ofta som vänsterns företrädare, särskilt när man vet att den resonable EU-motståndaren och vice partiledaren Johan Lönnroth i det närmaste har varit i karantän under valrörelsen.

Det uteluter också Eva-Britt Svensson, som inte respekterar folkomröstningsresultatet.

Gå och rösta och rösta på konstruktiva vänsterkandidater!

Rolf L Nilson

Flera viktiga texter fick inte plats i detta nummer. De kommer i nästa.

Gå på teatern i kväll!

Redan i kväll, fredag den 15/9 kan du begå teater på ett nytt sätt i Lund. Pjäsen är *Idlaflickorna* av Kristina Lugn med de kända Dramatens skådespelarna Sif Ruud och Birgitta Valberg på scen.

Vad är det med det då? Jo, det är Lunds Teaterförening som ordnat gästspelet, det första av den nystartade föreningens arrangemang. Föreningens höstutbud omfattar ytterligare fem föreställningar på Stadsteatern och en på Mejeriet.

Lunds Teaterförening har bildats under våren för att skapa en bredare uppslutning kring den repertoar som kulturförvaltningen hittills på egen hand knäpat ihop varje säsong. Genom Teaterföreningen kan den aktiva teaterintresserade publiken nu vara med och påverka teaterutbudet i Lund. Under sommaren har föreningen och inte minst dess ordförande Birgit Assarson lagt ner mycket tid på att ringa runt till ensembler som gjort sig kända i teaterspalterna, för att förbjuda dem att spela under hösten i Lund.

– Det har varit mycket ringande och skrivande och fixande för att locka dem hit, säger Birgit, som nu är spänd på vad fredagskvällen ska ge.

– Föreställningen har ju fått fina lovord sedan den sattes upp på Dramaten för ett par år sedan. Damerna har just varit på turné och kommer från Göteborg direkt hit till oss i Lund.

I samband med föreställningen kan du bli medlem i Lunds Teaterförening – det kostar bara 50 kr för

enskilda och 100 kr för föreningar och organisationer, för ett helt år. Efter fredagens föreställning är medlemmarna välkomna till ett samtal på scen med pjäsens författare Kristina Lugn, och därefter på en enkel salladsbuffé till självkostnadspris.

Så tanken är att publiken ska kunna möta skådespelarna och ibland också regissören och författaren i samband med föreställningarna. Det är ju inget ovanligt, men genom föreningen kan det här ske i alltmer ordnade och återkommande former. Som medlem i föreningen kan man också delta i andra arrangemang som teaterresor, kurser och seminarier, och inte minst vara med och påverka teaterutbudet i Lund.

Höstens repertoar

Förutom *Idlaflickorna* som förutom fredag kl. 19 också spelas på lördag kl. 16, blir det tre föreställningar i oktober:

– *En annorlunda föreställning* av och med Jonas Gardell onsdagen den 4 oktober kl. 19.30;

– *Orestien* av Aischylos med Pelle Granditsky, Mikael Strandberg, Katarina Zell m fl från Skillingeteatern. Spelas onsdag den 11 och torsdag den 12 oktober kl. 19.30 bägge dagarna.

– Musikteatersatsningen *Grufvet i Chiozza* från Helsingborgs Stadsteater med bl a nya sånger av Lars Forsell ges fredag den 20 och lördag den 21 oktober kl. 19.30 bägge dagarna.

I november blir det också tre föreställningar:

– *Jacques Brel – landet runt*, Eva Britt Strandberg sjunger gamla Brellåtar och nya översättningar av Pontus Platin, torsdag den 9 november kl. 19.30.

– *XXX* Kvarnström & Co är fem dansare som till flöjt och trummor fördriver den kulna hösten med glödande dans och musik, fredag den 17 november kl. 19.30.

– *Absolut Ubu – Kommado X* är musikteater på nytt sätt, denna gång på Mejeriet onsdag den 29 november kl. 19.30.

Alla andra föreställningar ges på Stadsteatern, Kiliansgatan 15, där också biljetter finns, speldagar från kl 14 och annars tisdag–fredag kl. 14–18. Telefon 13 14 15. Även Julius biljettservice, tel. 14 78 88. För ungdom och studenter finns särskilda rabatter!

Vill du bli medlem i teaterföreningen, kan du också ringa till kulturförvaltningen på 35 53 39, om du inte kan komma i kväll!

Tho

PS. Jonas Gardells föreställning är redan utsäld, men överläggningar pågår om att dubblera den!

I huvet på

...men först till något helt annat: Viss är det fräckt att som tonåring på föräldrafria fester kunna dricka olika blandningar innehållande alkohol. Jo, jag menar det. I ett samhälle där alkoholförtäring är en så viktig del i det vuxna sociala livet har vi inget annat att vänta än att tonåringarna också, som ett naturligt led i sin mognadsprocess, vill "prova på". Så uppfattar tonåringarna signalerna från vuxenvärden. Och det var naturligt därför som rollspelsföreningen i Genarp lyckades sälja hela 200 frispit-inkluderande biljetter till sin fest på Fakiren. Så fenomenet i sig är väl inget att förvånas över.

Sen finns det naturligtvis all anledning att känna upprördhet över den skitstövel som säljer hembränd sprit till ungar utan att ta minsta ansvar för vad som kan hända med ungarna. Och vad föreningen i Genarp anbelangar har dom visat synnerligen dåligt omdöme. Dom har både begått lagbrott och brutit mot snart sagt allaregler som gäller vid förhyrning av offentlig lokal. Det är ju naturligtvis heller inte helt lyckat att festen ägde rum i lokaler uthyrda av socialförvaltningen (dock ej ägda av kommunen, vilket påstås i dagspressen, utan av Hantverksföreningen).

Men, som sagt, ungdomarna kvalificerar sig för vuxenvärden, och vill vi ändra på kvalifikationsreglerna måste vi nog samtidigt ändra på vuxenvärdens inställning till alkoholens roll i det sociala umgänget. Vi måste åtminstone våga diskutera frågan.

Om tre månader ser det kommunalpolitiska Lund annorlunda ut, uppdelat i tio kommuner. Samtidigt är det exakt samma Lund som nu, med samma innevånare, samma kommunalskatt, samma geografiska gräns, samma (i stort sett) politiker. Och det är viktigt att komma ihåg. Kommunen upplöses inte i tio nya småkommuner! Jag ser inte det här som ett första steg mot t ex ett "självständigt" Dalby. Tio kommuner betyder tio delar av en kommun. Jag har skrivit det tidigare, och det tål att upprepas: sättet man/vi löser de konflikter som uppstår mellan delarna, och mellan delarna och helheten - och dom kommer, som ett brev på posten (eller e-mail på datorn), avgör reformens framtid.

Till slut vill jag ta tillfället i akt att berätta vad jag har (post)röstat på i EU-valet. Det blev vänsterpartiets lista. Fast jag har både strukit och kryssat!

Sven-Bertil Persson

PS. Ett tips: Gör redan det första, konstituerande KDN-mötet till ett offentligt möte, på det att kommuninnevånarna skall få möjlighet att träffa sina nya politiker. Ds

Festung EU-ropa

Ytterligare en visa inför valet till Europaparlamentet, författad av en poet och blåsare i Röda Kapellet, och framförd på Stortorget i lördags av en annan blåsare.

Mel: Svarta Malin (Povel Ramel 1958)

Text: Anonymous

Det finns faror till havs, det finns faror på land,
det är farligt att leva på egen hand.
Lite demokrati, lite autonomi,
vad är det mot en blomstrande byråkrati.
Det är bara att ta och fylla in blankett
och skicka ner den till Bryssel så hamnar den rätt:

först hos Müller och sen hos Bajer och sen till Schultze
och doktor Lobby och doktor Hobby och herr Spaghetti
och sen till Werner - som aldrig är där - och doktor

Nonsens,
nej, till herr Hansen,
den lille dansken,
och sen till herrarna på finanserna en kort förfrågan
och sen von Oben
och herr von Unten
och expedieras och translateras;
ja där i Bryssel hörs dagen lång
de sju tusen byråkraternas sång:

mera papper, fler blanketter.
Hemligheter, hemligheter.
Gör detsamma hur ni bönar,
hur ni flämtar, hur ni stönar.
Mera papper, fler blanketter.
Hemligheter, hemligheter.

Det finns faror till havs, det finns faror på land,
det är farligt att leva på egen hand.
Det finns gula i öst, det finns normän i väst,
och vem vet väl vad ryssen kan göra härnäst?
Men det finns bot mot det här,
ja man kan skyddas för de':
det är bara att gå med uti EU:s armé:

Kapten Haddock och kapten Paddock och hessa Fredrik,
kapten Mauser och kapten Luger och kapten Bajer
och tjocka Berta, Maria Leissner och kapten Boman
och kapten Siegheil
och Wilhelm A' grell
och Berlusconi och kapten Fånig och kapten Dumdum
och kapten Dingdong
och kapten Plingplong
och Ingvar Carlsson och Anders Björck;
ja nog är EU ett fredsprojekt
och därför så vill vi sjunga så käckt:

Vi ska bomba, vi ska gasa,
vi blir hela världens fasa.
Fram för kriget - men för freden!
Fram för kriget - men för freden!
Vi ska bomba, vi ska gasa.
Vilken fasa, vilken brasa!

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADDRESS.

Sakupplysning inför EU-valet

Gunnar Stensson använder i förra numret av VB händelserna i Bosnien som argument för att stödja Sarajevolistan i stället för vänsterpartiets lista. Jag har stor respekt för Gunnars bedömningar i övrigt, men tycker han har fel i denna sak.

I programkommissionen är vi i stort sett färdiga med allt utom de internationella frågorna under rubriken Vår värld. Jag har pratat med Jonas Sjöstedt tillräckligt mycket för att veta att varken han eller jag anser att vänsterpartiet centralt har agerat bra vad gäller händelserna i ex-Jugoslavien. Utlovar FN att några områden ska vara fredade zoner så måste dessa aktivt försvaras. Det måste vara fel att genom ett ensidigt vapenembargo hindra folk från att försvara rätten att fortsätta bo i sin hembygd när de blir utsatta av en angräpare.

De krav Sarajevo-listan ställer på EU-parlamentet har enligt Per Gahrtns redovisning redan uppfyllts. EU-parlamentet har inte särskilt stort inflytande på utrikespolitiken. Sarajevo-listan ställer även krav på att vetot i ministerrådet beträffande utrikes- och säkerhetsfrågor ska slopas. Det är detsamma som överstälthet i dessa frågor. De förutsägelser man kan göra om vilken sammantagen internationell politik EU då skulle föra kan knappast bli något som Gunnar Stenссon skulle uppskatta.

Jag uppmärksammar Gunnar Stenstom och andra som händelsevis resonerar som han att tänka igenom saken en gång till. Sedan hoppas jag att vi kan föra en ordentlig debatt om hur vänsterpartiet ska förhålla sig till händelserna i Bosnien och andra internationella frågor. Det var några år sedan vi hade en rejäl diskussion om dessa spösmål. Hjälp mig gärna att komma med några formuleringar i principprogrammet som förhindrar att vänsterpartiet hamnar fel i de konkreta frågorna vi är överens om!

Karin Svensson Smith

Känsla och förnuft

Mårten Dunér, Gunnar StenSSon och Göran Persson vittnar i VB om sin vånå övert att ingen utomstående hindrar skåndligheter i Bosnien. Det är lätt att dela denna vånå och jag har inget förklånående att säåa om deras kånslor. De säåer att de tänker rösta på SarajevoIistan. OK, det är deras sak.

Men när Göran Persson dessutom vill tala om Agrell och Sarajevolistan som förnuftsens röst finns det anledning att se upp. Halva

Europa drog en suck av psykologisk lättnad när den nyrustade och nyt tränade kroatiska armén för en månad sen i en storm av våld återerövrade Krajina. Det var väl rätt åt de jävla serberna att själva få smaka på lite folkfördrivning! Natos kryssningsrobotar som nu sveper in över Bosnien från Adriatiska havet är förvisso konstruktioner som kan sägas vara triumfer för det mänskliga förnuftet, men ytterst styrs de av hämndkänslor. Action med high-tech, ungefär som i Irak, och givetvis samma snygga kirurgiska ingrepp! Det är med beklagande jag finner vänsterpartister applådera den hökarnas politik som Sarajevo-listan i sista hand står för.

Själv är jag tacksam för varje dag som vi inte har en europaarmé som med svärdet i hand är ute med sina fredsframtvingande styrkor och sprider den europeiska kulturen. Jag vill inte som skribenter-na att Europa ska bli en handelskraftig stormakt som går till expeditioner inåt och utåt. Jag kan bara säga: jag har inget till övers för den sortens anket. För mig duger vänsterpartiets lista utmärkt.

Sten Henriksson

Sarajevolistan nej tack!

Det är omöjligt att läsa sådana debattinlägg som Göran Perssons och Gunnar Stenssons i VB nr 25 utan att känna sympati för det medmänskliga engagemang de så värtaligt uttrycker. Vem delar inte deras upprördhet över det besinningslösa våldet och de mänskliga tragedierna i det forna Jugoslavien och över vår egen maktlöshet inför det som sker?

Tänk, om det vore så väl, att man genom en enkel symbolhandling – t.ex. genom att rösta på Sarajevolistan – kunde ge ett aldrig så litet bidrag till en human och rättvis lösning på de enorma problemen som uppstod genom Jugoslaviens sönderfall?

Men så väl är det inte.

Det står klart när man försöker sätta sig in i vad det är Sarajevo-listans förespråkare står för. En enkel och bra sammanfattning får man i Daniel Rydén's intervju med Wilhelm Agrell i Sydsvenskan den 10.9. Det framgår av den, att Sarajevo-listans målsättning är på samma gång snäv och ytterst långtgående.

Snäv sätillvida som man frågsäger sig all befattning med frågor som inte rör utrikespolitiken eller står i samband med den – m.a.o. med nästan allt det som det i varje fall hittills varit EU-parlamentets uppgift att syssla med, EMU och arbetslösheten synbarligen inte undantagna.

Ytterst långtgående sätillvida som målet inte sättes lägre än till att ge EU och Strasbourgparlamentet en huvudroll i Europas säkerhetspolitik. Detta sägs bl.a. innebära att staternas vetorätt begränsas. Samtidigt avvisas all s.k. kålsuparteori. Man ska ta parti för den rätta sidan – med militära medel. Den som känner betänkligheter inför Natos bombningar får höra ett sanningsens ord: "Det är ungefär som om vi förra sommaren hade fått se rubriken: Polis skjuter på fänrik i Falun" – ett häpnadsväckande lättvindigt sätt att handskas med ett av världspolitikens mest komplicerade problem. Det är alltså en ohöjt aktivistisk politik som förordas, trots det lugnande beskedet på slutet, att ingen svensk ska kunna tvingas delta i militära operationer.

Detta är en politik som känns igen. I allt väsentligt överensstämmer den med den som folkpartiet i ett desperat försök att skaffa sig en profilfråga slagit in på under Maria Leissners ledning, vilket Ewa Stenberg också konstaterade i DN 1.9. Vad det handlar om är inget mindre än att foga in Sverige i en europeisk supermakt med världspolitiska ambitioner. Bengt Lidforss lyckades på sin tid inte saluföra sin förlugna idé om att göra Sverige till en del av det wilhelmiska kejsarriket på samma villkor som "Bayern, Baden eller Württemberg". Men nu ska det alltså ske. Sverige som Ohio eller Mecklenburg-Vorpommern.

All hittillsvarande historisk erfarenhet säger oss att stormakter förr eller senare råkar in i konflikter med andra maktpolitiska aktörer. konflikter som ofta leder till krig. En viktig förutsättning för vår nu snart tvåhundraåriga fred är ju att Sverige på 17-1800-talen var klokt nog att abdikera som stormakt och valde en neutralitetspolitik, som förvisso inte alltid varit konsekvent och tadelfri men ändå med tur och skicklighet lyckats förverkliga sin huvudmålsättning, att skapa respekt för vår alliansfria ställning. Vi blev, med Hitlers föraktfulla formulering, *ein Volk in Pension*. Det var kanske inte heroiskt, men många tyskar har på goda grunder avundats oss. Denna neutralitetsförordel måste Sverige ge upp om vi följer Leissner och Sarajevolistan.

Men vi måste också ge upp något annat och ur moralisk synpunkt ännu viktigare: den globala internationalism som en gång bar Olof Palmes signatur och som gjorde vårt land välkänt bl.a. i tredje världen. Som en del av en europeisk superstat måste Sverige givetvis stå solidariskt med de andra deltagarstaterna, bl.a. flera gamla

kolonialmakter till exempel Frankrike.

Det är inte svårt att tänka ut scenarier, där Sveriges invecklas i smutsiga krig t.ex. mot muslimska länder.

Lika uppenbara som likheterna är mellan Sarajevo-listans program och en extrem borgerlig säkerhetspolitik, lika tydlig är motsättningen till alla de mål och värden som svensk arbetarrörelse genom åren har stått för. Jag har därför svårt för att tro att många socialistiska väljare efter att ha tänkt igenom saken kan låta sig lockas av Sarajevo-listans sirensånger. För min egen del är saken klar: trots all den briljans och idealism som finns bland förespråkarna blir mitt svar: Sarajevo-listan – nej tack!

Lars-Arne Norborg

SSP

Hej! Vi har startat en SSP-grupp här i Lund och undrar om du som är mellan 8 och 15 år vill vara med.

SSP står för Sveriges Socialistiska Pionjärer och är en barnorganisation som samarbetar med vänsterpartiet. Vi arbetar för barnens rättigheter runt om i världen, och även här hemma, genom t ex insamlingar, aktioner osv. Vi försöker också lära oss mer om barnens situation i samhället.

Är du intresserad ? Hör av dig till

Matilda & Amanda Wadenbäck
Arkivgatan 33, 223 59 Lund
tel 13 81 81

MÖTE MÖTE

Kommunalpolitiska gruppen, måndag kl 19.30 på partilokalen. Hur arbetar vi vidare med kommundelsnämnderna? Nya politiska initiativ! Välkomna alla med idéer

RÖDA KAPellet Spel inför EU-val
Stortorget lö 16/9 kl 11. Låtar: 1, 8, 12,
25, 34, 39, 76, 166, 227, 267, 271, 275,
288, 311, 312, 314.
Rep. sö 17/9 kl 18.45 Håkans svit.
OBS! Extra rep ons 20/ 9 kl 19.30, +
genrep lö 23/9 kl. 16 Lindebergska
skolan.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin och Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Vecko-
bladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 18 till fax 14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett
i Word eller WP för Mac eller PC.
Telefon till redaktörerna:
Rolf L Nilson 12 90 44 (nästa nr)
Thomas Schlyter 14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 13 82 13.